

ILLUSTRATION: JAN-ÅKE ERIKSSON

Stoppa massakern!

I TEL AVIV är himlen blå. Människor flanerar obekymrat på strandpromenaden, köper sesambagels och beundrar de gamla Bauhausbyggnaderna. I Tel Aviv har det inte varit krig på evigheter. Men en halvtimmes bilresa bort förs ett krig för att – till varje pris – bevara den känsla av trygghet, skönhet och välstånd som präglar livet i Tel Aviv och övriga Israel.

I jämförelse med det helvete som Israels armé nu utlöser över 1,5 miljoner Gazabor är skadan från de raketer som Hamas och andra palestinska fronter skickat över gränsen till Israel obetydlig. Men Israel är inte intresserade av att jämföra. En raket mot Israel är en raket för mycket. Den som anser sig ha rätten på sin sida bryr sig inte om proportionalitetsprinciper; under 12 dagars Gazakrig har över 600 palestinier dödats, mot 10 israeler (varav 5 av egen eldgivning).

I GAZA CITY är eldsvådor från brinnande hus det enda som lyser upp kvällsmörkret sedan elektriciteten slagits ut. De hittills över 1 000 israeliska flygoperationerna har skapat mängder av kratrar mitt inne i staden och förstört 3 000 hem. Situationen på sjukhusen är outhärdlig och många familjer har slut på vatten och mat samtidigt som hjälporganisationer och journalister stoppas vid gränserna. Ingenstans går man säker; inte ens på de FN-drivna skolor som i måndags bombades med upp till 40 dödsoffer som följd. Alla krav på vapenvila har avvisats av Israel, som har fullt upp med att ”ge Hamas en läxa”. Armén destruerar avskjutningsramper och likviderar Hamasledare – samt de vanliga män, kvinnor och barn som råkar befinna sig i arméns väg.

I Gaza finns varken trygghet eller välstånd att bevara. Kampen handlar om så grundläggande

saker som rätten till liv och självbestämmande.

Av erfarenhet att döma kommer motståndet att fortsätta trots kriget. Israels operationer för att kväsa motståndet har med åren blivit allt mer frekventa och allt mer hårdhänta. Men, har vi upprepat, för varje israelisk bombråd skapas en ny palestinsk fighter. För varje vägspärr får Hamas och Islamiska Jihad en anhängare till. För varje bosättare blir friden i Tel Aviv allt mer bedräglig. Israels militära strategi leder kanske till tillfälliga segrar, men långsiktigt till upptrappning och polarisering.

KONFLIKTENS GRUND är ockupationen och att palestinerna förvägras rätten till värdiga liv. I dessa fakta måste lösningen sökas, inte i ständiga militära operationer. Någon gång måste Israel sluta se enbart till den egna befolkningens kortsiktiga väl och inse att livet i Tel Aviv hänger samman med livet i Gaza City.

Dagens tragedi måste vändas genom att Israel pressas till att avbryta attacken och därefter till att häva belägringen av Gaza. Även isoleringen av Hamas – vars ideologi vi aldrig kan stödja men som är valda företrädare för Gazaborna – måste brytas. Förmodligen måste internationella trupper sättas in som buffert innan verkliga förhandlingar om ett slut på ockupationen kan starta: Bort med bosättarna, riv muren, palestinsk suveränitet. Även om detta måste Israel övertygas.

Förhoppningarna på USA:s tillträdande president Barack Obama är inte stora, och hans tystnad om Gazakriget – liksom EU:s flathet – är tyvärr inte förvånande. Om Israel på fredlig väg ska kunna övertalas att återuppta fredsprocessen är det upp till oss medborgare att pressa våra regeringar att agera.

RW